

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้ข้อมูลประกอบภาพการ์ตูนต่อพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ซึ่งแบ่งเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาทั้งหมดจำนวน 40 ราย แบ่งเป็นกลุ่มควบคุม 20 ราย กลุ่มทดลอง 20 ราย จำแนกตามเพศ อายุ โรค ประสบการณ์การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ การอยู่หรือไม่อยู่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่และคำนวณหาร้อยละของข้อมูล นำเสนอเป็นตารางประกอบคำบรรยายดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ อายุ โรค ประสบการณ์การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ การอยู่หรือไม่อยู่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มควบคุม($n = 20$) จำนวน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง($n = 20$) จำนวน (ร้อยละ)
เพศ		
หญิง	11 (55)	12 (60)
ชาย	9 (45)	8 (40)
อายุ		
4 ปี – 4 ปี 11 เดือน	7 (35)	5 (25)
5 ปี – 5 ปี 11 เดือน	8 (40)	10 (50)
6 ปี – 6 ปี 11 เดือน	5 (25)	5 (25)
อายุเฉลี่ย(ปี)	5.22	5.38
โรค		
ไข้เลือดออก	12 (60)	11 (55)
ต่อมทอนซิลอักเสบ	4 (20)	7 (35)
ปอดอักเสบ	2 (10)	1 (5)
ลำไส้อักเสบ	2 (10)	1 (5)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มควบคุม(n = 20) จำนวน (ร้อยละ)	กลุ่มทดลอง(n = 20) จำนวน (ร้อยละ)
ประสบการณ์การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ		
ไม่เคย	11 (55)	10 (50)
เคย (ได้รับมาแล้วนานกว่า 1 ปี)	9 (45)	10 (50)
การอยู่หรือไม่อยู่ของบิดา/มารดา/ผู้ปกครอง		
ขณะเด็กได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ		
อยู่	9 (45)	8 (40)
ไม่อยู่	11 (55)	12 (60)

จากตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เจ็บป่วยด้วยโรคไข้เลือดออก โดยกลุ่มควบคุม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 55) อายุ 5 ปี (ร้อยละ 40) อายุเฉลี่ย 5.22 ปี ไม่มีประสบการณ์การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำมาก่อน (ร้อยละ 55) บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ได้อยู่กับเด็กขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ (ร้อยละ 55) และกลุ่มทดลอง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 60) อายุ 5 ปี (ร้อยละ 50) อายุเฉลี่ย 5.38 ปี เคยมีและไม่เคยมีประสบการณ์การได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำจำนวนเท่ากัน (ร้อยละ 50) บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ได้อยู่กับเด็กขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ (ร้อยละ 60)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

เปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง โดยการทดสอบ t-test ดังแสดงในตารางที่ 2-4

ตารางที่ 2

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ในระยะก่อนแทงเข็มให้สารน้ำ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

พฤติกรรมการเผชิญความเครียด	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		T
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
ด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ	0.45	0.68	1.90	0.71	6.528***
ด้านการป้องกันตนเอง	2.90	0.91	1.80	0.83	3.982***
ด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม	0.65	0.81	0.55	0.82	0.386

*** $p < .001$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าในระยะก่อนแทงเข็มให้สารน้ำ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ในระยะทางเข้มน้ำ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

พฤติกรรมการเผชิญความเครียด	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		T
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	
ด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ	0.10	0.30	0.95	0.22	9.992***
ด้านการป้องกันตนเอง	2.90	0.91	2.30	0.86	2.135
ด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม	0.55	0.75	0.20	0.41	1.814

*** $p < .001$

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าในระยะทางเข้มน้ำ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง และพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ในระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

พฤติกรรมการเผชิญ ความเครียด	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		T
	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	
ด้านการค้นหาข้อมูลและ มีส่วนร่วมในการให้ สารน้ำทางหลอดเลือด ดำ	0.15	0.36	0.95	0.22	8.336***
ด้านการป้องกันตนเอง	2.25	0.63	1.60	0.94	2.557*
ด้านการหาแหล่งช่วย เหลือสนับสนุนและ การควบคุม	0.60	0.75	0.20	0.41	2.084

*** $p < .001$

* $p < .05$

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าในระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ แต่ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

การศึกษาผลของการให้ข้อมูลประกอบภาพการ์ตูนต่อพฤติกรรมการเผชิญความเครียดในเด็กวัยก่อนเรียนขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ผู้วิจัยได้อภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์และสมมติฐานของการวิจัย ดังต่อไปนี้

สมมติฐานของการวิจัย

เด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มที่ได้รับการให้ข้อมูลประกอบภาพการ์ตูนมีคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ด้านการป้องกันตนเอง และการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ในระยะก่อนแทงเข็ม ระยะแทงเข็ม ระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำ แตกต่างกับกลุ่มที่ไม่ได้รับการให้ข้อมูลประกอบภาพการ์ตูน

ผลการศึกษาพบว่า ในระยะก่อนแทงเข็มให้สารน้ำ เด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้ข้อมูลประกอบภาพการ์ตูนก่อนได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำมีค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง แตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุมระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจอธิบายได้ว่า ในระยะก่อนแทงเข็มให้สารน้ำ เป็นเหตุการณ์แรกที่กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมต้องได้เผชิญ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมถูกพาเข้าไปในห้องปฏิบัติการรักษาพยาบาล นอนบนเตียง และได้รับการจัดทำเพื่อให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้เป็นสิ่งที่เร้าที่ไม่คุ้นเคย และเป็นสิ่งที่ถูกถาม ทำให้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมซึ่งได้เห็น ได้ยิน แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา สำหรับกลุ่มทดลอง ก่อนได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำจะได้รับการเตรียมโดยการให้ข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆของการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ และการบอกความรู้สึกที่จะเกิดขึ้นกับเด็กโดยประสาทสัมผัสทางตาและหู โดยที่การให้ข้อมูลนั้นผู้วิจัยยึดหลักความถูกต้อง ใช้คำอธิบายสั้นๆ ง่ายๆ เหมาะสมกับระดับพัฒนาการของผู้ป่วยเด็ก ทำให้ผู้ป่วยเด็กสามารถเข้าใจได้โดยง่าย สามารถมองเห็นเหตุการณ์ได้ชัดเจนจากการดูภาพการ์ตูน(วาสนา ชาวหา, 2533) และเด็กเกิดความรู้สึกร่วมกับเหตุการณ์ ช่วยทำให้ความเข้าใจของเด็กเกี่ยวกับการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำชัดเจนขึ้น เนื่องจากเด็กได้รู้ได้เห็นการกระทำต่างๆ อย่างละเอียด และการให้ข้อมูลยังถือว่าเป็นแหล่งสนับสนุนที่สำคัญที่จะช่วยให้เด็กสามารถรับรู้ และสามารถประเมินเหตุการณ์ได้ตรงหรือใกล้เคียงกับความเป็นจริง

และสามารถวางแผนจัดการกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับตนเองได้ (Lazarus & Folkman, 1984) นอกจากนี้การให้ข้อมูลยังช่วยลดความแตกต่างระหว่างสิ่งที่เด็กคิดเองกับประสบการณ์จริงที่เด็กจะได้รับ ความคลุมเครือของสถานการณ์ก็จะลดลง เด็กมีความพร้อมที่จะเผชิญความเครียดจากการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Mchugh, Christmas, & Johnson, 1972 อ้างถึงในพรประภา โลงนระงศกร, 2541)

การให้ข้อมูลสามารถอธิบายได้จากแนวคิดของลาซารัสและฟอล์กแมน (Lazarus & Folkman, 1984) เกี่ยวกับการประเมินทางความคิด (cognitive appraisal) ที่ว่า เมื่อบุคคลเผชิญกับสถานการณ์ที่คุกคาม บุคคลจะประเมินสถานการณ์นั้นโดยผ่านกระบวนการทางความคิด ซึ่งผลการประเมินสถานการณ์จะนำไปสู่การตอบสนองที่แตกต่างกัน การให้ข้อมูลที่ถูกต้องจะช่วยเปลี่ยนแปลงการประเมินสถานการณ์ในขั้นทุติยภูมิ และการประเมินซ้ำให้เป็นไปในทางบวก เด็กจะประเมินและควบคุมสถานการณ์ได้ดีขึ้น ความรู้สึกถูกคุกคามจะน้อยลง และเมื่อความรู้สึกถูกคุกคามลดลง ก็อาจจะส่งผลให้เด็กเลือกใช้วิธีการเผชิญความเครียดที่ดีที่สุดในอันที่จะเผชิญกับสถานการณ์นั้นๆ สอดคล้องกับจอห์นสันและลอว์เวอร์ (Johnson & Lauver, 1989) ที่อธิบายว่าการให้ข้อมูลที่ถูกต้องช่วยให้ผู้ป่วยคาดการณ์และวางแผนการล่วงหน้าในอันที่จะเผชิญและตอบสนองต่อสถานการณ์ได้ และแลงเกอร์ เจนิสและวอลเฟอร์ (Langer, Janis, & Wolfer, 1975 cited in Ziemer, 1983) ที่พบว่าการให้ข้อมูลช่วยให้ผู้ป่วยมีปฏิกิริยาตอบสนองทางด้านอารมณ์และพฤติกรรมในการเผชิญความเครียดได้ดีกว่า อนึ่งเมื่อเด็กวัยก่อนเรียนกลุ่มทดลองจะต้องได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เด็กได้รับทราบรายละเอียดมาก่อนแล้ว เด็กได้มีโอกาสเรียนรู้ว่าจะเกิดเหตุการณ์อะไรบ้างและจะมีความรู้สึกอย่างไร ช่วยทำให้ไม่จินตนาการไปเกินกว่าความเป็นจริงหรือจินตนาการว่าจะมีสิ่งใดมาทำร้ายตนเอง เด็กอาจประเมินสถานการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นว่ามีความคุกคามหรือเป็นอันตรายน้อยต่อตนเอง หรือรู้สึกว่าจะตนเองจะสามารถควบคุมเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นได้ และโดยธรรมชาติของเด็กวัยนี้จะชื่นชอบคนเก่ง กล้าหาญ เมื่อเด็กกลุ่มทดลองได้รับข้อมูลประกอบภาพการ์ตูน ที่ตัวละครสามารถเผชิญกับการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำได้ด้วยความกล้าหาญอดทนและให้ความร่วมมือในการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ ทำให้หายป่วยอย่างรวดเร็วและกลับบ้านได้ จากเนื้อเรื่องดังกล่าวทำให้เด็กในกลุ่มทดลองพยายามแสดงความกล้าหาญอดทนตามแบบตัวละคร แตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่เด็กอาจไม่ทราบมาก่อนว่าเหตุการณ์ที่กำลังจะเกิดขึ้นนั้นเป็นอย่างไร ซึ่งความสงสัยอาจเป็นสาเหตุทำให้เด็กเกิดความกลัว ประกอบกับเด็กวัยก่อนเรียนเป็นวัยที่มีจินตนาการสูง คิดเพื่อฝันสร้างภาพต่างๆ ขึ้นมาแทนสิ่งที่ไม่มีความคิดในสิ่งต่างๆ ที่พบเห็นเป็นจริงทุกเรื่อง และกลัวร่างกายถูกตัดขาดไม่สมบูรณ์ (Whaley & Wong, 1991) เด็กกลุ่มควบคุมจึงอาจจะประเมินเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นนั้นว่ามีความคุกคามหรือเป็นอันตรายต่อตนเอง จึงแสดงพฤติกรรมต่อต้าน

และพยายามป้องกันตนเองจากสิ่งทีคิดว่าจะมาทำร้ายตนเอง ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุมในระยะก่อนแทงเข็มให้สารน้ำ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน อาจอธิบายได้ว่าการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำเป็นเหตุการณ์ที่เด็กวัยก่อนเรียน ไม่คุ้นเคยหรือคาดคิดมาก่อน ดังนั้นถึงแม้ว่าเด็กอาจจะรับรู้เหตุการณ์ได้ตรงกับความเป็นจริง แต่ในการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ เด็กจะต้องเข้าไปอยู่ในสถานที่ที่ไม่คุ้นเคย และขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำนั้น ส่วนใหญ่บิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่ได้อยู่ด้วยกับเด็ก ประกอบกับความวิตกกังวลของเด็กวัยนี้มักคิดว่า การอยู่โรงพยาบาลและการเจ็บป่วยของตน เป็นเพราะความดื้อรั้น ชุกชน ไม่เชื่อฟังบิดามารดา จึงถูกลงโทษ (อัมพล สุอำพัน, 2530) มักจะคาดการณ์เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ เกินความเป็นจริง ในขณะที่เดียวกันความสามารถในการให้เหตุผลตลอดจนการปรับตัวมีอย่างจำกัด เด็กไม่สามารถอดทนหรืออดกลั้นต่อความเครียดได้ รวมทั้งวัยนี้ยังเป็นวัยที่มีความผูกพันกับผู้เลี้ยงดูเป็นพิเศษและยังต้องพึ่งพาผู้เลี้ยงดู (วิลเลียม นูญประกอบ, 2530) ซึ่งในภาวะที่ดังเครียดนี้ เด็กส่วนใหญ่จะต้องการความมั่นคง ปลอดภัย คำปลอบโยน และมีความปรารถนาที่จะอยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ที่ตนคุ้นเคย โดยเชื่อว่าเมื่อมีบุคคลเหล่านี้อยู่ใกล้ชิดด้วยบุคคลเหล่านี้จะคอยป้องกันอันตรายต่างๆ ให้แก่ตน ทำให้รู้สึกอบอุ่นปลอดภัย (Servonsky & Opas, 1987) ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุมระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจึงไม่แตกต่างกัน

ในระยะแทงเข็มให้สารน้ำ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 แต่ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง และ พฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า การให้ข้อมูลที่ถูกต้องเกี่ยวกับขั้นตอนต่างๆของการได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ และการบอกความรู้สึกที่จะเกิดขึ้นกับเด็กกลุ่มทดลอง จะช่วยเปลี่ยนแปลงการประเมินสถานการณ์ในขั้นพุทธิภูมิ และการประเมินซ้ำให้เป็นไปในทางบวก เด็กจะประเมินและควบคุมสถานการณ์ได้ดีขึ้น ความรู้สึกถูกคุกคามจะน้อยลง (Lazarus & Folkman, 1984) และเมื่อความรู้สึกถูกคุกคามลดลง ก็อาจจะส่งผลให้เด็กเลือกใช้วิธีการเผชิญความเครียดที่ดีที่สุดในอันที่จะเผชิญกับสถานการณ์นั้นๆ แต่ในระยะนี้

เป็นระยะที่เด็กจะต้องถูกแทงเข็มสำหรับให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจะต้องเผชิญกับสถานการณ์จริงในการแทงเข็มสำหรับให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และถูกจับตาดูเพื่อแทงเข็ม อีกทั้งยังได้พบเห็นอุปกรณ์ในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ได้แก่ เข็มสำหรับให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ ประกอบกับเด็กวัยนี้เป็นวัยที่มีจินตนาการสูง มีความสนใจเกี่ยวกับอวัยวะและความสมบูรณ์ของร่างกายเป็นที่สุด (Jame & Mott, 1988) เด็กจะมองว่าเข็มเป็นอาวุธอันตรายที่จะมาทำร้ายร่างกาย หรืออาจตัดอวัยวะต่างๆ ของตน ทำให้กลายเป็นบุคคลที่มีร่างกายไม่สมบูรณ์ (Whaley & Wong, 1991) รวมทั้งในระบายนี้อาจมีความเจ็บปวดเกิดขึ้นกับเด็กอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ซึ่งมีบุคคลรับรู้ความเจ็บปวด จะมีพฤติกรรมตอบสนองเกิดขึ้นเกือบจะพร้อมกัน ซึ่งพฤติกรรมเหล่านี้จะแตกต่างกันไปได้มาก เช่น การเคลื่อนไหวร่างกาย การใช้คำพูดและการแสดงออกทางใบหน้า (Lutz, 1988) โดยบุคคลจะแสดงการตอบสนองทางร่างกายต่อความเจ็บปวดโดยการสู้หรือหนี วิธีการหนึ่งที่จะต่อสู้กับความเจ็บปวดคือ การโจมตีบุคคลหรือสิ่งๆ ที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดนั้น เช่น ในเด็กจะแสดงอาการก้าวร้าว ตี เตะ ผลักหรือกัดพยายาลหรือสิ่งๆ ที่เด็กคิดว่ากำลังจะทำให้เกิดความเจ็บปวด และเด็กส่วนใหญ่มักต้องการการสัมผัสทางกายในรูปของการกอดรัดและการโอบอุ้มขณะที่ตนกำลังเผชิญกับความเจ็บปวด (McCaffery, 1972) ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง และพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจึงไม่แตกต่างกัน

ในระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำ ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 ตามลำดับ แต่ค่าเฉลี่ยคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน อาจอธิบายได้ว่า ในระยะหลังแทงเข็มให้สารน้ำ เป็นเหตุการณ์หลังการแทงเข็มสำหรับให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ และเป็นเหตุการณ์ที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้รับการปล่อยจากการถูกจับตาดู พันสภาพการณ์ที่ทำให้เกิดความเจ็บปวดจากการแทงเข็มสำหรับให้สารน้ำทางหลอดเลือดดำ เด็กกลุ่มทดลองได้รับทราบข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนและความรู้สึกที่อาจเกิดขึ้นขณะได้รับสารน้ำทางหลอดเลือดดำ เด็กทราบว่าในขณะนี้ เป็นระยะที่การปฏิบัติกิจกรรมใกล้จะเสร็จสิ้นและจะได้กลับไปใช้ชีวิตกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง เด็กอาจจะประเมินว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมีความคุกคามหรือเป็นอันตรายต่อตนเองน้อย ซึ่งแตกต่างกับกลุ่มควบคุมที่อาจไม่ทราบว่าอะไรจะเกิดขึ้นต่อไป เด็กกลุ่มควบคุมจึงอาจประเมินสถานการณ์ว่ายังมีความคุกคามและเป็นอันตรายต่อตนเอง ทำให้เมื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการค้นหาข้อมูลและมีส่วนร่วมในการ

ให้สารนำทางตลอดเลือดคำ และพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการป้องกันตนเอง ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองจึงมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระยะนี้ถึงแม้ว่าเด็กกลุ่มทดลองอาจจะรับรู้เหตุการณ์ได้ตรงกับความเป็นจริง แต่เด็กยังไม่สามารถอดทนหรือออกกลั้นต่อความเครียดได้มากเช่นวัยผู้ใหญ่ รวมทั้งมีความผูกพันกับผู้เลี้ยงดูและยังต้องพึ่งพาผู้เลี้ยงดู(วัฒนเพ็ญบุญประกอบ, 2530) เด็กส่วนใหญ่จึงต้องการความมั่นคง ปลอดภัย คำปลอบโยน และต้องการที่จะอยู่ใกล้ชิดกับบิดามารดาหรือผู้ที่ตนคุ้นเคย เนื่องจากเชื่อว่าเมื่อมีบุคคลเหล่านี้อยู่ใกล้ชิด บุคคลเหล่านี้จะคอยป้องกันอันตรายต่างๆ ให้แก่ตน ทำให้รู้สึกอบอุ่นปลอดภัย (Servonsky & Opas, 1987) ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบคะแนนพฤติกรรมการเผชิญความเครียดด้านการหาแหล่งช่วยเหลือสนับสนุนและการควบคุม ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจึงไม่แตกต่างกัน